

۱- ابرکس یا اریتروپویتین نو ترکیب

اکثر بیماران مبتلا به نارسایی کلیه که به مدت طولانی دچار اختلال عملکرد کلیه هستند مبتلا به کم خونی می شوند. کم خونی به دلیل کاهش ترشح هورمون اریتروپویتین است که ۹۰ درصد آن در کلیه ترشح می شود که با تاثیر بر مغز استخوان باعث افزایش تولید گلبول های قرمز می شود.

اشکال دارویی: به شکل مایعی بی رنگ به صورت آمپول های ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ واحد عرضه می شود.

عوارض دارو:

با مصرف بیش از اندازه، غلظت خون افزایش می یابد که این می تواند باعث کاهش ارتعاش در محل فیستول و از کار افتادن آن می شود.

تزریق ابرکس باعث افزایش فشار خون می شود. در نتیجه از تزریق آن در زمانیکه فشار خون بالای ۱۶۰ میلی متر جیوه است باید خودداری کرد.

نحوه مصرف:

به صورت داخل وریدی، زیر جلدی و داخل صفاق (محوطه شکم) تزریق می شود. محل تزریق بازوها و دیواره قدامی شکم می باشد که به طور متناوب تغییر می یابد. در تزریق زیر جلدی در منزل حداکثر حجم تزریقی باید ۱ سی سی باشد.

نکات:

* این دارو باید در درجه حرارت ۲-۸ درجه نگهداری شود و از یخ زدگی آن جلوگیری شود. محافظت از نور مستقیم خورشید بسیار اهمیت دارد.

* رنگ محلول باید شفاف باشد.

* جلوگیری از مخلوط کردن دارو با سایر داروها و رقیق کردن آن.

۲- آهن وریدی (تزریقی) یا Venofer (ونوفر)

این دارو از ترکیبات آهن می باشد و جهت درمان کم خونی است.

اشکال دارویی:

به شکل آمپول های ۵ میلی لیتری که حاوی ۱۰۰ میلی گرم محلول قهوه ای تیره آهن است، عرضه می شود.

عوارض دارو:

افت فشار خون در صورت تزریق سریع، تغییر موقت حس چشایی، تهوع، ایجاد شوک و احساس طعم فلز در دهان

نحوه مصرف:

تزریق وریدی بهترین روش تزریق می باشد. هر میلی لیتر آن در ۲۰ میلی لیتر سرم نرمال سالین رقیق شود.

نکات:

* ونوفر نیاز به نگهداری در یخچال ندارد.

* با هیچ دارویی نباید مخلوط شود.

* دارو به صورت رقیق نشده داخل رگ، سریع تزریق نشود.

۳- کربنات کلسیم

به شکل مکمل غذایی هنگامی که دریافت کلسیم ممکن است ناکافی باشد مصرف می شود. همچنین در نارسایی کلیه به دلیل افزایش فسفر خون این دارو استفاده می شود زیرا این دارو در دستگاه گوارش به فسفات متصل می شود و مانع جذب آن می گردد.

اشکال دارو:

به صورت قرص های ۵۰۰ میلی گرم موجود است که حتما باید در دمای ۱۵ تا ۳۰ درجه و در پوشش بسته نگهداری شود.

عوارض:

یبوست، تهوع، تشنگی و برادراری

نکات:

۱- در صورت بروز علائمی نظیر بی اشتها، تکرر ادرار، خشکی دهان، گیجی و هذیان که نشان دهنده افزایش بیش از حد کلسیم در بدن است که باید سریعاً به پزشک خود اطلاع دهید.

۲- اگر هدف اصلاح فسفر است باید دارو در وسط غذا میل شود.

۳- آنتی بیوتیک ها و آهن، جذب خوراکی کلسیم را مختل می کند و به همین دلیل با فاصله زمانی از هم مصرف شود.

۴- رناژل (سولامر)

این دارو به فسفر مواد غذایی داخل دستگاه گوارش متصل می شود یعنی با باند شدن با فسفر، آن را از طریق دستگاه گوارش دفع می کند و مانع جذب فسفر می شود.

اشکال دارویی :

به صورت کپسول های ۴۰۰ و ۸۰۰ میلی گرم می باشد.

عوارض دارویی :

عوارض دارویی رناژل و کربنات کلسیم تقریباً شبیه هم بوده ولی در رناژل عوارض گوارشی مثل یبوست که یکی از مشکلات بیماران دیالیزی است کمتر دیده می شود از طرفی می تواند باعث کاهش کلسترول نیز شود.

نکات :

- ۱- باید مصرف مواد خوراکی حاوی فسفر نظیر آجیل و لبنیات کاهش یابد.
- ۲- فاصله مصرف رناژل با داروهای ضد تشنج، وارفارین، سیپروفلوکساسین باید حداقل ۱ تا ۳ ساعت باشد.
- ۳- در صورت مصرف رناژل، هیچ گونه فسفربند دیگری را نباید مصرف کنید.

۵- کلسی تریول

این دارو فرم فعال شده ویتامین دی است که متابولیسم کلسیم و فسفات را تحت تاثیر قرار می دهد. دوز این دارو در بیماران دیالیزی بر اساس میزان کلسیم و فسفر خون تنظیم می شود. در صورت نیاز بعد از هر همودیالیز و یا روزانه تجویز می شود.

اشکال دارویی :

۲۵ صدم میکروگرم کپسول ژلاتینی، آمپول ۱ میکروگرم

عوارض :

مهم ترین عارضه بیش از حد کلسیم می باشد که با کنترل دوره ای کلسیم می توان از آن جلوگیری کرد.

بیمارستان خیریه حضرت صدیقه زهرا (س)

بخش همودیالیز

داروهای رایج در بیماران دیالیزی